

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

Fierlant, Simon de

Coloniae Agrippinae

§. 7. Suis ipsius verbis Eruditissimus Pater sui nunc officii amicè monetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

SVIS IPSIVS VERBIS ERVDITIS-
simus Pater sui nunc officii amicè monetur.

HActenus de te, Eruditissime Pater; si ferventius, quam tu voluisses, aut ego pro genio meo, ætate, & dignitate, zelo imputa non minori in me pro causa bona, quam eluxit in te pro non bona. Nunc autem non de te, sed tecum mihi res erit, pace tua, sed breviter, & amicè. Ita enim mihi tecum convênit, & jam inde ab initio capitis ad hoc colloquium tu à me invitatus es, & ego anhelus aspiravi: venio ergo, & horâ conductâ adsum, nec te sollicitet meus adventus, adsum tibi non unguis futurus in ulcere, sed pius monitor & hortator Christianus, & sanè monitoribus istis tempus eger. Quo autem mitius fiant omnia, & majori cum pondere, tuis te verbis potius, quam meis, monere placuit, ita enim natura comparatum est, ut & auribus nostra æquioribus, quam aliena excipiamus, & corrigi sæpè nos faciliè pateremur, si id sponte potius nostra, quam alieno fieri impulsu videri possit, & habes id commodi, Pater, ut, si à Bajo-Janseniana factione, saniori demum mente, Catholicorum te in Castra receperis, non id coactus ab aliis, sed tuo ipsius inductus consilio fecisse videare: nam cujus, obsecro, hæc est ad S. D. N. Beatæ Memorix CLEMENTEM X. tam Catholica vox? *Ecce, Sanctissime Pater, pedibus tuis venerabundi advolvimus, & à nutu*

F tuo

tuo toti pendemus. Quidquid à nobis aut hinc probatum est, aut illinc improbatum, Apostolatui tuo subijcimus; jube nos (ignosce fiducialiter loquentibus, Sacramenti enim religio ac salus populi urget nos) jube corrigere, si quid malè sive probemus sive improbemus: quidquid jusseris nihil resistimus; obedientiam, quam tibi multiplici Sacramento debemus, quamque semper religiosè observavimus, & nunc OPERE manifestabimus. Minus nobis operosum erit probato à nobis rigori aliquid detrahere, ATQUE HUMANÆ INFIRMITATI BENIGNIOREM (ut vocant) EX TUO DECRETO OPINIONEM ASSUMERE; neque id ingratum accidet, quoniam & Deum id quoque concedere hinc cognoscemus. Cujus inquam hæc vox est? certe tua, mi Pater, & agnoscis, opinor, adhuc tuam, certè debes; & ego eam ex nuncupatoria tua ad CLEMENTEM epistola fideliter descripsi, qua sanctissimo ejus nomini tuam inscribis de Sacramento Pœnitentiæ Theologicam Thesim anni 1676. & tu negare non potes, his ipsis enim verbis cum schola tua universa subscriptus ità legeris *Sanctitatis tuæ humillimus ac observantissimus filius Frater Ægidius Gabriëlis suo, & Scholæ suæ Theologicæ nomine.*

Vides ut Amicè nunc agam? non istius Theseos probra in medium profero, nec eam defendi prohibitam dico à Brabantino Concilio, nec te furtim Distemium fugientem insequor & prohibitis mercibus manus injicio; omnium possum oblivisci, dum te Apostolicæ Sedi supplicem ex ejus nutu Christianè pendentem intueor: nam hac quidem in-

in-

indole amo te, & hunc tuum animum vel in adversario semper laudavi, & bona erectus spe depositum nondum aut desperatum te putavi ægrum, qui tam sanè & Catholicè loquereris, si serio tamen, si sine ullo fuce loqueris, si ita, ut loqueris reipsa sentis: atqui in eum venisti jam rerum articulum, ut dissimulare ultra non possis, sed aut sua verbis fides sit præstanda, aut manifestè fatendum fictis fucatisque verbis Pontificiæ Sanctitati ludos fecisse; nam tertiam quidem, qua elabaris, viam præcludit ipsa tua illa vox aut Catholici animi vera testis, aut animi Janseniani mentita larva; felicem te! qui ad saniolem frugem redeundi salutarem adeo necessitatem tibi tu ipse injecisti; quid enim ais? pulchriora enim sunt illa verba, quam ut semel tantum audiantur. *Ecce, SANCTISSIME PATER, pedibus tuis venerabundi advolvimus; pium me-herculè spectaculum, & cujus spectatores velim Lovanienses quosdam, nec otiosos spectatores, sed æmulos velim & imitatores; & à Nutu tuo toti pendemus; quid sanctius dici possit aut magis Catholicum? quidquid à nobis aut hinc, puta in morali Christiana & tutiore, probatum est, aut illinc, in morali diabolica & laxiore, improbatum, Apostolatui tuo subicimus; quid autem postea? jube nos, jube corrigere, si quid malè, sive probemus, sive improbemus: quidquid jusseris nihil resistimus, id quidem primum est non resistere; quid præterea? obedientiam quam tibi multiplici Sacramento debemus; optimè: nam plena potest sperari solutio, ubi debitum tam*

exactè agnoscitur; *quamque semper religiosè observavimus*,
 utinam quidem! & nunc OPERE *manifestabimus*: id vero
 ipsum est, quod tuis abs te verbis hodiè efflagito; tu perge
 porro, nolim enim te pluribus tam Christianè differentem
 interrumpere. *Minus nobis operosum erit probato à nobis*
rigori aliquid detrahere, atque humanæ infirmitati benigni-
orem (ut vocant) ex tuo Decreto opinionem assumere; neque
id ingratum accidet, quoniam & Deum id quoque concedere
hinc cognoscemus; ità qui sentis, verè te subscribis obser-
vantissimum Sanctitatis ejus filium: verumtamen hætenus
 hæc, mi Pater, verba sunt; aurea illa quidem & Catholico-
 rum omnium vocibus deprædicanda, & præ quibus,
 me quidem judice, scripta tua sordent omnia, sed verba
 tamen; ad rem denique veniendum est. Ecce Sanctissi-
 mus Pater non quidem CLEMENS X. ad quem scribis, sed
 INNOCENTIUS XI. nam id quidem nihil tua interest, qui
 non hominem in *Clemente*, sed JESU CHRISTI Vicarium allo-
 quebare; ecce Mandatum dedit Apostolicum, tu qui à *nutu*
ejus totus pendes ipso imperante quid agis? Ecce *Moralem*
 tuam non *corrigi jubet*, sed penitus tolli; cave *resistas*, *obe-*
dienciam opere manifesta, nec operosum sit probato à vobis
rigori aliquid detrahere, atque humanæ infirmitati benigni-
orem opinionem assumere; & lato & hilari vultu assume,
ne ingratum id accidisse putemus, quoniam & Deum id
quoque concedere hinc cognovisti. Viden ut propositi mei
 memor non Tolcranorum PP. non Romanorum auto-
 ritate

ET INFELIX CONCORDIA. 45

ritate pugnem, non Catholicis eorum Censuris te convin-
cam, non ipso denique Mandato Pontificio nolentem te
cogam, sed amicus hortator tuis te verbis monitum ve-
niam: at profecto non idcirco languidiuscula, aut frigidula
debet videri monitio, imo nescio an non tanto sit haben-
da potentior: nam si meis instarem verbis, urgere fortiter
dicerer, nunc quia tuis tecum verbis pugno jure quodam
exigere videor; quæ enim justior sit aut repulsæ securior
postulatio, quam ubi aliud petitur nihil, nisi ut nullo famæ
dissendio, summa nominis tui gloria, tuis tute verbis,
quam debes, fidem præstes: errasti & Jansenianis delusus
ideis cecidisti; quid tum? humanum est cadere, at nolle
surgere, id denique *moralis* est verè *diabolicæ*; & vero poteris,
si me, imo poteris, si teipsum audis, ita tibi surgere gloriosum
censere, ut vix probrosum videatur cecidisse: nec aliis hic
profecto opus est ducibus, quos pœnitentes imitere, quam
quos errantes secutus es. Petrus D'Osma, Michaël Bajus
nota tibi & magistralia nomina, illustri observantiæ ac Re-
ligionis exemplo prævivere: & Bajum quidem tanti nomi-
nis Doctorem, & Universitatis Lovaniensis eo tempore
Cancellarium, raro pietatis humilitatisque spectaculo fre-
quentissimo Academicorum confessu errores publice suos
ejurantem Schola Theologica (tam Christianam sui victo-
riam viro gratulata) admirabunda audivit; nec satis; ne
muris Lovaniensibus hæc tanti facti celebritas conclude-
retur, & ad externos etiam, & æternam posterorum memo-
riam

riam pertineret, scripto quoque fidele revocati in melius animi testimonium consignavit.

Maeste animis, Eruditissimè Pater ad hæc manus exempla poscuntur tuæ; Christianam Pœnitentis Baji religiosè æmulatus humilitatem, verè nec inani nomine Humillimi *Francisci* de Pœnitentia Religiosum te profiteri; idque adeo ut facias, vires fac animi omnes intendas, & ex Toletana Censura, ex Romanis Decretis, ex Mandato Apostolico, ex tuis ipsius ad Pontificem Maximum verbis, ex tam male ominata Moralis tuæ, sive Christianam, sive tutiorem vocares, fortunâ, clarâ tui tot jam ambusti fulminibus, ac distinctam Ideam concipias: erit illa, mihi crede, sanioris iudicii & Catholicæ magis Theologiæ principium; nec gloriosorem umquam tibi aut utiliorem animæ ideam habueris: & qui tunc bonorum omnium te amplexus, qui plausus excipient? gratulabitur Belgium, laudabit Hispania, Roma probabit: nam si qui ex Bajo-Jansenianis tibi tamquam transfugæ oblatrent, iis tu, nil nisi *Augustinum* occlamantibus, *Augustini* verbis os occludes, & in has, in Prologo ad libros retractationum, voces cum glorioso *Augustino* lætus erumpes: *qui primas non potuit sapientiæ, secundas habeat partes modestiæ: ut qui non valuit omnia impœnitenda dicere, saltem pœniteat, quæ cognoverit dicenda non fuisse: ita de se Hipponensis Antistes, ita tu de te; ut adeo accusare te possit nemo, nisi qui ante Augustinum condemnarit.*

CA-